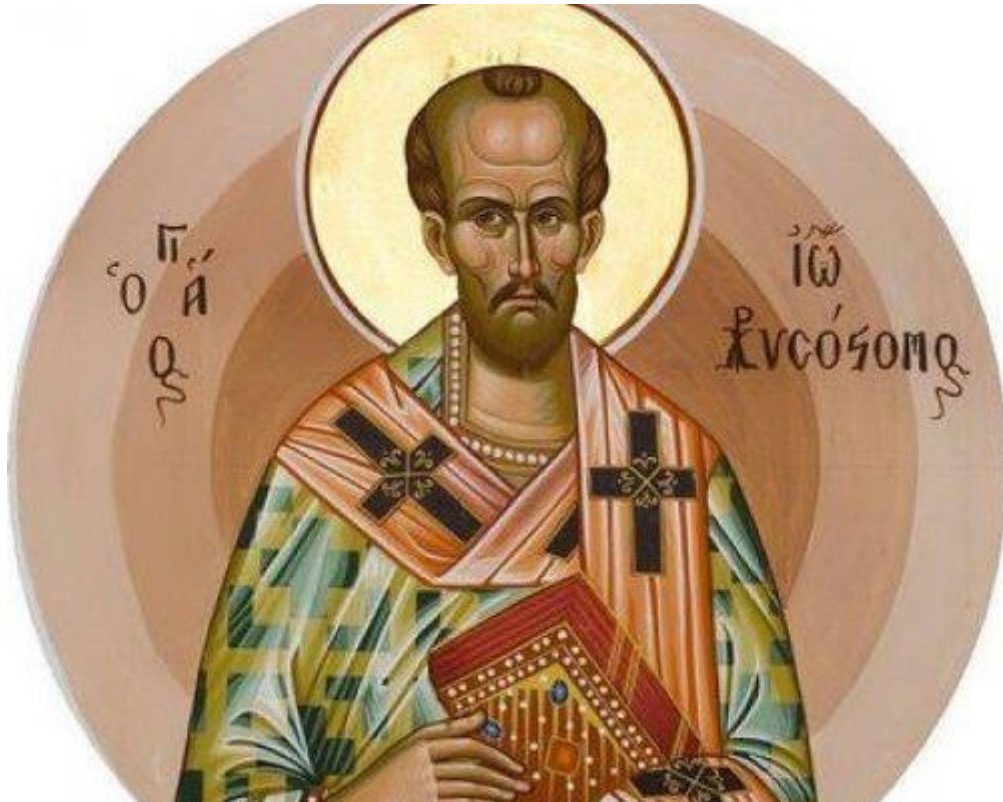

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Για την διαστρέβλωση των περικοπών της Γραφής

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου: «Στο άνθρωπος δεν διαλέγει το δρόμο του...»

Στην περικοπή του προφήτη Ιερεμία: «Κύριε, ο άνθρωπος δεν διαλέγει το δρόμο του, ούτε ο άνθρωπος θα πορευτή και θα ολοκληρώση την πορεία του».

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=410592>

Όχι μόνο λοιπόν δεν πρέπει ν' αποκόπτωμε τις περικοπές απ' τη λογική τους συνέχεια, αλλά και ατόφιε να τις ανακοινώνωμε και τίποτε να μην προσθέτωμε.

Πολλοί όμως μεταφέρουν εδώ κι εκεί και μερικές άλλες περικοπές της Γραφής, που τις ανακοινώνουν μάλιστα διαστρεβλωμένες.

Λένε, δηλαδή: Είναι γραμμένο και τούτο: «Αν σε καίη η επιθυμία, παντρέψου».

Πουθενά δεν είναι αυτό έτσι γραμμένο. Κοίταξε όμως πως είναι γραμμένο:

«Λέω όμως στους άγαμους και τις χήρες· είναι καλό γι' αυτούς, αν μείνουν όπως κι εγώ. Αν όμως δεν είναι εγκρατείς, ας παντρευτούνε, γιατί είναι καλύτερο να παντρεύεται κανείς παρά να τον καίη η επιθυμία».

Ερωτά λοιπόν: Δεν είναι ίδιο με το κείμενο της Γραφής το: «αν σε καίη η επιθυμία, παντρέψου»; Βεβαιότατα, είναι το ίδιο. Μολονότι όμως είναι ίδια η περικοπή αν σε καίη η επιθυμία, παντρέψου, παρ' όλα αυτά δεν έπρεπε να παραλείπουν ατόφιες περικοπές της Γραφής, να τις παραποιούν και να διατυπώνουν τα νοήματα της Γραφής με δικές τους

λέξεις.

Θα βρούμε όμως πως υπάρχει μεγάλη απόσταση ανάμεσα στα δυο. Αν π.χ. πης μόνο: «Αν σε καίη η επιθυμία, παντρέψου», δίνεις το δικαίωμα σ' αυτούς που προτίμησαν την παρθενική ζωή, όταν πιεστούν από την επιθυμία, να διαλύσουν τις συμφωνίες με το Θεό, να λιποτακτήσουν στην παράταξη του γάμου και να ξεχάσουν την προηγούμενη υπόσχεσή τους.

γ'. Αν καταλάβης σε ποιους απευθύνεται ο Παύλος, πως δηλαδή δεν συμβουλεύει όλους γενικά, αλλά όσους δεν είναι δεμένοι με υπόσχεση, θα μπορέσης να υπομείνης αυτή την βλαβερή και καταστροφική δύναμη.

Απευθύνομαι, λέει, «στους άγαμους και τις χήρες». Όχι, φυσικά, σ' όσες έταξαν να μείνουν χήρες, αλλά σ' εκείνες που ακόμη δεν έχουν αποφασίσει ούτε την άγαμη ζωή ούτε τη ζωή της χήρας, κι έτσι βρίσκονται σε κάποιο κρίσιμο σημείο για ν' αποφασίσουν.

Παράδειγμα: έχασε, λέει, κάποια τον άντρα της. Δεν αποφάνθηκε γι' αυτή ούτε καθώρισε, αν πρέπει να προτιμήση τη χηρεία ή να πάρη δεύτερο άντρα, άλλα είπε: συμβουλεύω αυτή τη γυναίκα, πως είναι καλό

να μείνη χήρα. Αν όμως δε μπορή ν' αντέξη σ' αυτό το φορτίο, ας παντρευτή.

Δεν λέει όμως πως έχουν το δικαίωμα να κάμουν δεύτερο γάμο όσες επέβαλαν στον εαυτό τους αυτή την υποχρέωση, κι έταξαν πως θα υπομείνουν τη χηρεία, κάνοντας έτσι συμφωνία με το Θεό.

Γι' αυτό στην επιστολή του προς τον Τιμόθεο λέει:

«Νεώτερες χήρες να μη περιλαμβάνης στον κατάλογο, γιατί, όταν τα πάθη τους τις αποσπάσουν απ' το Χριστό, θέλουν να παντρευτούν, έχοντας το βάρος της κατηγορίας, πως αθέτησαν την πρώτη τους υπόσχεση».

Βλέπεις πως σ' αυτή την επιστολή τις μέμφεται και ζητεί την τιμωρία τους, εκφράζοντας τη γνώμη ότι είναι υπόδικες για δίκαιη τιμωρία, επειδή αθετήσανε τις συμφωνίες με το Θεό και δεν τήρησαν την υπόσχεσή τους; επομένως, είναι ολοφάνερο απ' όλα αυτά, πως εκείνη η περικοπή δεν αναφέρεται σ' όσες είναι δεμένες με κάποιο τάξιμο.

Πρέπει λοιπόν να μη το αναφέρωμε σε κάθε περίπτωση, άλλα να ξέρωμε και τα πρόσωπα, στα οποία οι Γραφές απευθύνονται.

Απόσπασμα από το βιβλίο «Ιωάννου του Χρυσοστόμου έργα», τόμος 9ος, «Πραγματείες» των εκδόσεων ο Λόγος, Αθήναι 1974. Εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια Αικ. Τσοτάκου-Καρβέλη και Δημ. Καρβέλη, γενική επιμέλεια Κων. Λουκάκη.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)